

Kevät koitti kolkonlainen

Kirjoittanut Oiva Pennanen

Kevät koitti kolkonlainen
jäinen järkäle jökötti
uhkui kylmää ympärille
puiden oksille osoitti
kylmää kuuraa kukkuraksi
jäällä silmuja silotti.

Piti pohjoinen pahasti
yöllä hyytää pienet paikat
jäätää syntyneet rapakot
kovottaapi hangen pinnan
minkä päivällä sulatti.
Nakkaa lunta laajemmasti
joskus vettäkin välillä.

Kevät katsoi katkerana
katsoi kauan ja valitti:
-Eikö nouse nurmennukka
kukat kauneimmat ylene
eikö paista aurinkoinen
eikö lämmintä lahetä
kylmää vaan on kynnöksessä
routa roima maan sisässä.

Johan sitten lauhat tuulet
saapui pohjoisen perälle
sulatteli roudan vallan
pani lämpöä lähelle
johan nousi nurmennukka
kukat kauneimmat yleni.